

bejde en Fremstilling af „Grundlaget for Ejendomsbestatningen i Preussen“, der vil findes trykt som Underbilag 3 til Kommissionens Forhandlinger.

Af denne Fremstillings Indhold skal man særlig henlede Opmærksomheden paa, hvorledes man i den senere Tid i Preussen har lagt Vægt paa at gøre Matrikulen til en Ejendomsmatrikul, og den Betydning, der maa tillægges en saadan Foranstaltning (Sp. 2825). Væsentlig i Betragtning af Ønskeligheden af saa vidt muligt at give Matrikulen Karakteren af en Ejendomsmatrikul — men i øvrigt ogsaa under Hensyn til, at det af et vel ordnet Matrikulsvæsen altid bør fordres, at Matrikulen er i den størst mulige Overensstemmelse med de faktiske Forhold i Marken — har man ikke ment at turde tilraade nogen Indskrænkning i det egentlige Opmaalingsarbejde ved foresaldende Udstykninger, medmindre der af Matrikulskontoret inden for en passende Tidsgrense er foretaget Nymaalinger. At saadanne foretages i saa stort Omfang som muligt, har selvfølgelig sin store Betydning og en Forhøjelse af den paa Finansloven hertil givne Bevilling maa derfor anses for særdeles ønskelig*). Multig kunde der paa flere Steder være Tilhøjelighed hos Kommuner eller Bymænd til at lade et saadant Opmaalingsarbejde udføre, naar Staten vilde give Tilskud dertil, og den forhøjede Bevilling kunde da ogsaa komme til Anvendelse paa denne Maade. Endelig kunde den ogsaa benyttes til at foranstalte Berigtigelser af Matrikulsfortene, hvor der ved foresaldende Udstykninger maatte vise sig at være Uoverensstemmelser til Stede, uden at det kan paalægges Parterne selv at foranstalte disse Berigtigelser foretagne, hvilket formentlig dog kun bør finde Sted med Hensyn til de Parceller, der ere solgte eller angives at skulle sælges.

Til Fremme af Bestræbelserne for saavel ved foresaldende Udstykninger som ved de af det offentlige foranstaltede Nymaalinger at bringe det til, at Matrikulsfortene efterhaanden kunne komme til at tjene som Hjemmel i Ejendomstrætter**), skal man endvidere foreslaa, at det gøres Parter og Naboeer til Pligt at møde ved enhver foresaldende Nymaalning, Udstykning eller Stelberigtigelse for at paavise Grænserne, naar de med et i den eventuelle Lov nærmere fastsat Varsel af Landinspektøren indfalder dertil ved Stævningssmændene, saaledes at de, naar de udeblive uden at anmeldte lovligt Forsald, komme til at tage Skade for Hjemgæld. At indfalde Panthaverne til disse Forretninger vilde formentlig være for bekosteligt i Forhold til den praktiske Betydning, dette vilde have. — Der maa derhos sættes særlige Straffebestemmelser til Beskyttelse og Bevarelse af de satte Grænsemærker ogaa for de Tilfælde, hvor Forrykkelsen af disse ikke falder ind under Straffelovens § 279 eller fremtræder som Selvtægt (Straffelovens § 116) eller som blot og bar Ødelæggelse af fremmed Ejendom (§ 296).

Naar dette iagttages, vilde der ved Udstykninger eller ved Stelberigtigelser, foretagne paa Begæring af private, intet være til Hinder for, naar Parterne ere enige om Grænserne, at paaføre Kortet Forklaring herom, hvorved dette fremtidig vilde kunne tjene som Hjemmel i Ejendomstrætte. Endvidere kunde det bestemmes, at Nymaalinger paa det offentlige Beskaffning kun kunne ventes foretagne, efter at Bodsejerne forud have forpligtet sig til at foretage de fornødne Grænsemærkninger under teknisk Vejledning. I Tilfælde af Uenighed om Grænserne foretages da den af det offentlige tilsigtede Opmaalning først, naar denne Uenighed har fundet sin Afgørelse enten ved mindelig Overenskomst, til hvis Tilbejbringelse i fornødent Fald en Mædelsforretning s. Ets. ved to af Sogneraadet udmeldte Mænd vil være at afholde, eller ved Domstolene. Hvor der ved Udstykninger eller private Stelberigtigelser ikke opnaaedes Enighed imellem alle vedkommende, kunde det staa enhver af disse frit for at begære Mægling ved to af Sogneraadet som ovenmeldt udmeldte Mænd. Opnaas der ikke Enighed, bliver Udstykningen som hidtil at fremme paa Grundlag af Matrikulsfortet — hvilket altsaa i dette Tilfælde ikke vil kunne afgive Hjemmel i Ejendomstrætter.

Ved ovenstaaende Forslag opnaas det kun delvis ved fremtidige Udstykninger at give Matrikulsfortene Hjemmelstræft. Skulde man naa dette Maal for samtlige Udstykningers Vedkommende, maatte der i Tilfælde af Grænseuighedder sættes en vis Frist, inden hvilken disse skulde bringes for Domstolene, og Udstykningen maatte da udsættes herefter.

*) Den hidtil til Nymaalinger aarlig bevilgede Sum udgør 8,000 Kr., jfr. Finanslovens § 19. 1, B. 3.

**) Derfor bør ogsaa den i Pl. 21de April 1848 indeholdte Bestemmelse om, at der med Adkomstbrevene skal følge autoriserede Kort, optages i en eventuel ny Lov om Udstykning.